

HZ.ALİ B. EBİ TALİB'İN GAYBİ HABERLERİ

<"xml encoding="UTF-8?">

HZ.ALİ B. EBİ TALİB'İN GAYBİ HABERLERİ

33-NEHREVAN SAVAŞI

Rafı b. Seleme diyor ki, Nehrevan savaşında Ali (a.s) ile birlikteydim. O hazret oturduğu bir sırada, bir atlı geldi ve selam verdi. Hz. Selamın cevabını aldı ve kendisine niçin Emir-ul Müminin lakabıyla değil de ismiyle hitap ettiğini sordu. Adam dedi " evet şimdi nedenini söyleyeyim. Sıfında Hakemeyn olayına kadar haktan yana idin. O iki hakemi tayin ettikten sonra senden bizar oldum ve müşrik diye adlandırdım. Sonra kimin vilayetini kabul etsem diye ortada kaldım?!... Allah'a and olsun ki, senin hidayet üzerine mi yoksa sapıklık üzere mi olduğunu bilmek, benim için dünya ve içindeki her şeyden daha değerlidir! Hazret buyurdular: " Anan cenazende otursun. Gel yanıma otur, ta sana hidayet ve sapıklığı açıklayayım. O adam Hz. Ali (a.s)'ın yanında durdu. O anda bir süvari hızlıca Hazretin yanına gelip dedi: Ey müminlerin emiri sizi fetih ve zaferle müjdeliyorum. Gözün aydın olsun. Allah'a and olsun haricilerin hepsi öldürüldüler." Buyurdu: " Nehrin önünde mi? Arkasında mı? Dedi: Nehrin önünde. Buyurdular. "Yalan söyledin. Taneleri yaran ve beşeri yaratan Allah'a yemin olsun ki, Nehirden geçtikleri gibi öldürülecekler. O adam dedi: O'nun hak olduğuna şimdi daha çok inanıyorum. Ayrı bir süvari daha geldi, birincisinin dediği gibi dedi ve Hazret de aynı cevabı verdi. O şüpheli adam dedi: Ali'ye hamle edip, kafasını kılıçla parçalamak istiyorum. Daha sonra kan, ter içinde iki süvari daha geldiler ve dediler: "Ye Emir el- müminin! Gözün aydın. Seni fetih ve zaferle müjdeliyoruz. Allah'a yemin ederiz ki, bütün hariciler öldürüldüler. Buyurdu Nehrin arkasında mı? Önünde mi? Nehrin arkasında dediler. Zira atlarını Nehrevana vurduklarında su atların göğüslerine vuruyordu, döndüler ve öldürüldüler. Hz. Buyurdular: "Siz doğru söylediniz." O adam atından aşağı indi o hazretin elinden ayağından öptü. Hz. Ali (a.s) buyurdular: " Bu senin hakkı görmek için nişane ve alametindir."[1]

34-BASRA'NIN BATAÇAĞI HABERİ:

Basra ehline buyurdular ki: " Allah'a and olsun şehriniz -şehir mescidi dışında- sular altında kalacak ve herkes boğulacak. Zira mescidi, tavuğun göğsü gibi su üzerinde görüyorum." Hazretin haber verdiği gibi su, Fars körfezinden, Senam dağları tarafından gelip, Basra'yı kuşatarak mescit dışında her yeri harap etmişti. "[2]

35-AMR BİN HAMAK'IN HABERİ:

Şemir b. Sedir Ezdi diyor, Hz. Ali (a.s), Amir b. Hamak-ı Hazai ye buyurdular:” Benden sonra öldürüleceksin, kafanı şehir şehir dolaştıracaklar, senin kafan İslam tarihinde şehir şehir dolaştırılacak ilk kafadır.” Muaviye’nin hilafeti zamanında Amir takip edildi. O kaçıp kendi kabilesi olan Hazai kabilesine sığındı. Ama onlar onu memurlara verdiler. Onların eliyle katledildi ve kafasını Irak’tan Şam’a Muaviye’nin yanına götürdüler ve İslam tarihinde kafası başka yerlere götürülen ilk kimseydi.”[3]

36-HACCAC’IN HABERİ:

İsmail b. Reca diyor, bir gün Ali b. Ebi Talib hutbe okuyordu ve Melahimden (büyük katliamların olduğu savaşlardan) haber veriyordu. A’şa Bahile adında bir genç kalkıp-senin bu söylediklerin daha çok hurafelere benziyor!...” Dedi. Hz. buyurdu. “ Ey genç, eğer sözünden dolayı günahkar isen, Allah seni Sakif’in kölesinin eliyle öldürsün!” Bir kaç kişi cemaatten kalkıp sordular: Ya Emir-ul Müminin sakifin gulamı kimdir? Buyurdu, “ sizin şehrinize musallat olacak bir kişidir. ilahi hükümleri pay mal edecek ve bu gencin boynunu da kılıçla vuracak, “ Dediler, kaç yıl hükümet edecek? Buyurdu: “ Eğer ömrü yeterse yirmi yıl.” Dediler ki, öldürülecek mi? Yoksa tabii ölümle mi dünyadan gidecek? Buyurdu: “İshale yakalanıp ölecek.” İsmail b. Reca diyor, A’şa Bahile’yi esir edip, Haccac’ın yanına getirdiler. Onu dövdü, işkence etti ve aynı mecliste boynunu vurdu.”[4]

37-MEYSEM-İ TAMMAR’IN ŞEHADET HABERİ:

Meysem, beni esed kabilesinden bir kadının kölesi idi, Hz. Ali (as) onu satınalıp azat etti. Ona adını sorunca 'Salim' dedi. Hz. Buyurdular: Allah resulünün bana haber verdiğine göre baban acem diyarında adını 'Meysem' koymuş. Arzetti, evet Allah resulü ve müminlerin emiri doğru söylüyorlar. Yemin ederim ki, benim adım öyleydi. Hz. Buyurdular: "Allah resulünün seni andığı isme dön ve Salim'i bırak." Daha sonra da ona 'Ebu salim' künyesini taktı. Meysem, Hz. Ali (a.s)’ın ashabındandı, o hazretten bir çok sırlar duymuştu. Onları halka anlattığı zaman. Hz. Ali (a.s)’ın hurafe ve yalan söylediği iddiasında bulunuyorlardı. Bir gün Hz. Emir (a.s) ashaptan büyük bir çoğunluğun huzurunda Meysem’e buyurdular: “ Sen benden sonra tutuklanacaksın ve dara çekileceksin; ikinci gün ağzından, burnundan o kadar kan gelecek ki, sakalların onunla renklenecek. Üçüncü gün bedenine bir mızrak darbesi vurulacak ve onunla şehit olacaksın, öyle ise o günü bekle. Dara çekileceğin yer de, Amr b. Haris’in kapısının önüdür. Dara çekileceğin dal, diğer dalların hepsinden daha kısadır. Sana asılacağın hurma dalını göstereceğim” iki gün sonra o hurma dalını Meysem’e gösterdi. Meysem bazen o ağacın yanına gidiyor, orada namaz kılıyor ve ağaca bakıp diyordu: “ Allah seni mübarek etsin, ben senin için yaratılmışım ve sen de benim için büyümüşsün. Amr b. Haris ile görüştüğünde, Benim

komşuluğumu kabul et.” Diyordu. Ama Amr onun maksadını anlamıyordu. “ Yoksa İbn-i Mesudun evini veya İbn-i Hakemin evini mi satın almak niyetindesin” diyordu. O’nu yakalayıp İbn-i Ziyad’ın yanına götürdüler ve “ Bu şahıs Ali’nin yakın dostlarından biridir” dediler. İbni Ziyad, Bu acem böyle bir makama mı sahipti?!.. Diye sorunca, Evet!... Dediler. Ubeydullah Meysem’e hitaben dedi, Senin Allah’ın nerededir?. Dedi.:”Sitem ve Zulüm edenler için pusudadır.” İşittiğıme göre Ebu Turab’ın yakınlarından mışsın” deyince, Bir hadde kadar” dedi. “ Maksadın nedir?!.. “ Duyduğuma göre senin kaderini söylemiş” deyince, Meysem” Evet” dedi. İbn-i Ziyad, sana benim ne yapacağımı haber verdi mi?” Ubeydullah, “Ben seninle, Ali’nin ön görüşünün aksiyle amel edeceğim.” Deyince, Meysem: “ Ali (a.s)’ın haberiyle nasıl muhalefet edeceksin? Halbuki, Ona Allah Resulü ve ona da Cebrail vasıtası ile Allah bu haberi vermiştir. Hatta ben o ağacın mahallini bile biliyorum ve böylesi bir alın yazısına sahip ilk müslümanım” Ubeydullah’ın emriyle onu zindana götürdüler. Muhtar da o zaman zindanda idi. Meysem, Muhtara dedi, sen zindandan kurtulacaksın ve Hz. Hüseyin’in (a.s) kanı için kıyam edeceksin ve İbn-i Ziyadı öldüreceksin” çok çekmedi, Muhtar zindandan azat oldu. Meysemi de İbn-i Ziyad’ın yanına götürdüler ve O melunun emriyle Amr b. Harise’nin evinin yanındaki ağaca asıldı. Amr b. Harise o zaman Meysemin sözlerini anlamıştı. Bundan dolayı hizmetçisinin her gün orayı sulayıp, süpürmesini ve ışıktandırmasını istedi. Halk Meysemin etrafına toplanıyor, oda ağacın dalına asılmış bir vaziyette Ehli Beytin faziletini ve Ümeyye oğullarının kötülüklerini onlara anlatıyordu. İbn-i Ziyada “Meysem sizleri rüsva etti.” diye haber verdiler. O da ağzını bağlamalarını emretti ve Hz. Ali (a.s)’ın haber verdiği gibi ikinci gün ağzından ve burnundan kanlar akmaya başladı, üçüncü gün bedenine bir mızrak vurdular. Bu vesileyle şehit oldu.”[5]

38-RAŞİT HİCRİ’NİN ŞEHADET HABERİ:

Raşıit Hicriyi İbn-i Ziyad’ın yanına götürdüler, İbn-i Ziyad ona dedi, Ali sana benim ne yapacağımı haber verdi mi? Raşıit “ Evet dedi. Hazret buyurdular ki, elimi, ayağımı keseceksin sonra da beni dara çekeceksin.” İbn-i Ziyad dedi: “ Allah adına yemin ederim, O’nun yalanı açığı çıksın diye, Ali’nin öngörüsünün aksine amel edeceğim.” Önce “ Serbest bırakın” diye emretti. Raşıit çıkmak isterken, onu geri getirmelerini istedi ve “ O’nun için bundan daha büyük bir işkence düşünemiyorum.” Dedi. Sonra el ve ayaklarını kesip, dara asmalarını istedi. Eli, ayağı kesildi ama konuşmaktan alıkoyamadılar. Sonra dilinin kesilmesini de emretti. Daha sonra Raşıit “ Mevla’m Ali (a.s) dilimin kesileceğini bana haber vermişti” dedi, dilini de kestiler, sonra da dara çektiler .[6]

39-SELMAN’IN MEDAİNDE ÖLECEĞİ HABERİ:

Cabir Ensari diyor: Emir-ül Müminin Sabah namazını bizimle birlikte kıldı daha sonra mübarek

yüzünü bize döndürdü ve buyurdu ki, "Allah ecri azim eta etsin sizlere, Medain'de vefat eden kardeşiniz Selman'ın cenazesine şirketinizden dolayı." Daha sonra Peygamber-i Ekrem (s.a.a)'ın sarığını giydi, esasını aldı ve bir katıra binip buyurdu, Ey Kamber on adım say!" Kamber diyor " On adım saydım, kendimi Medain'de Selmanın kapısı önünde buldum. Zadan (Selmanın gulamı) diyor: Selmanın vefatının yaklaştığını görünce ona sordum ki, senin guslünü kim üstlenecek? Buyurdu: "Resulullah'a gusül veren kimse" dedim, sen Medainde, O Medinede ?!... Dedi ki, " Ey Zadan, benim çenemi bağladıktan hemen sonra kapının vurulduğunu duyacaksın" O diyor, çenesini bağladığım gibi kapının vurulduğunu duydum hemen kapıyı açtım. Emir-ul müminin kapının önündeydi. Hazret buyurdu ki, Ey Zadan Selman vefat mı etti? " Evet" dedim. Sonra içeri girdi, Selmanın yüzünden parçayı kaldırdı, o anda selmanın ölmüş yüzünün hazrete tebessüm hali aldığını gördüm. O hazret buyurdular: Ne mutlu sana ey Allah kulu, Resulullah'ın yanına gittiğinde kardeşinin başına gelenleri söyle." (Yani halkın Hz. Ali (a.s)'a yaptıklarını haber ver) Daha sonra Hz. Ali (a.s) Onun cenaze işleriyle meşgul oldu. Ona namaz kıldığı sırada O hazretten çok azametli bir tekbir duydum." [7]

40-KUMEYL İBNİ ZİYAD'IN ŞEHADET HABERİ:

Muğiyre diyor: Haccac hükümete geldiği zaman Kumeyli öldürmek istedi, Kumeyl Bu suikastı farkedince firar etti. Haccac'ın emriyle Kumeyl'in mensup olduğu Nahai kabilesinin beyt-ül maldan hissesi kesildi. Kumeyl de kendi kendine: "Ben yaşını almış, ömrü sona ermiş birisiyim, benim ele geçmemem için kabilemin hukukundan mahrum olması doğru değildir" diyerek teslim oldu. Haccac onu görünce, " Bir memur gönderip seni yakalatmak istiyordum, şimdi sen kendi ayaklarınla kurbanlık yere gelmişsin" dedi. Kumeyl : " Evinin binasını bununla yıkma. çünkü benim çok az ömrüm kalmış. Şimdi nasıl istiyorsan öyle yap. Allah'ın va'd ettiği bir yer ve adam öldürmenin de hesabı vardır. Zaten mevlam Ali de senin beni katledeceğini haber vermişti." Dedi. Daha sonra Haccac'ın emriyle boynu vuruldu.[8]

41-KAMBERİN ŞEHADETİNİ HABER VERMESİ:

Rivayet edildiği üzere, bir gün Haccac b. Yusuf Sakafı dedi: " Ali'nin dostlarından birini ele geçirip kanını dökmek ve bu vesileyle Allah'a yakın olmak arzu ediyorum" Ona, Hz. Ali'nin Hizmetçisi Kamberden daha yakın kimseyi tanımadıklarını söylediler. Haccac da, Kamberin peşine -Onu yakalayıp getirmesi için- adam gönderdi. Haccac: "Sen Kamber misin?.." Diye sorunca, o da "evet" dedi. O, Ali senin Mevla'n mıdır? Deyince, Kamber: " Mevla'm Allah'tır. Ali de Veliy-yi nimetimdir" dedi. Haccac, acaba onun dininden uzak durmaz mısın? Deyince, Kamber dedi: "Eğer onun dininden bizar olsam, hangi dini bana tavsiye ediyorsun ki, ondan

daha üstün olsun? Haccac sinirlenerek dedi: Seni öldüreceğim. Şimdi sen tercih et, nasıl ölmek istiyorsun, cevap olarak: " seni kendi ihtiyarınla baş başa bırakıyorum, kendin seç" dedi. Haccac: Niçin? Diye sorunca dedi: Zira beni hangi ölümle öldürürsen, Kıyamet günü ben de seni aynı şekilde öldüreceğim. Nasıl olsa müminlerin emiri (a.s), benim zulüm ve cebr ile öldürüleceğimi haber vermişti." Sonra Haccac'ın emriyle boynunu vurdular.[9]

42-BERA'BİN AZİBİN HAYIFLANMASI:

Bir gün Hz Ali (a.s) Bera b. Azib'e buyurdu:" Ey Bera! Oğlum Hüseyin şehadete ulaştığı zaman sen yaşıyor olacaksın ve onun yardımına gitmeyeceksin." Kerbela olayından sonra Bera dedi: " Ali (a.s)'ın sözü doğru çıktı, oğlu şehit oldu ama ben yardımına gitmedim. O zaman yaptığından pişman olduğunu ibraz etmişti.

43-İMAM HÜSEYİN (A.S)'IN KATLEDİLDİĞİ YERİ HABER VERMESİ:

Cuveyriye diyor: Hz. Ali (a.s)'ın yanında sıffine doğru hareket ettiğimizde Kerbela'ya yetiştik. Ali (a.s) ordudan biraz dışarı çıktı, ilerledi, sağına soluna bakınıp ah Çekti. Daha sonra buyurdular:"Allaha yemin ederim ki binekleri buraya inecek ve kan akıtma ve helak olma yerleri burasıdır." Biri sordu: Burası neresidir. Buyurdular: "Burası Kerbela'dır. Burada bir gurup öldürülecekler, hesaba çekilmeksizin cennete girecekler." Hazret yaranlarıyla birlikte oradan geçip gittiler ama, Hz. Hüseyin(as)'ın Kerbela çölünde yaranlarıyla birlikte mazlum bir şekilde şehit edildikleri zamana kadar, kimse o hazretin maksadını anlayamamıştı.

44-İMAM HÜSEYİN (A.S)'IN ŞEHADETİNİ HABER VERMESİ:

Ebu Abdullah Cedeli diyor ki; Emirul müminin yanına vardım, Hüseyin (a.s) yanında oturmuştu. Elini o hazretin omuzuna vurdu ve buyurdu: "Bunu öldürecekler ama hiç kimse yardımına koşmayacak" Dedi "Ya emirel müminin bu çok acı bir olaydır" buyurdular: "Ama gerçekleşecek!"

45-HASANEYN (A.S)'IN ŞEHADETLERİNİ HABER VERMESİ:

Hz. Ali (a.s) buyuruyor: " çok yakında Hasan ve Hüseyin imi öldürecekler ve zulmedenlere yetiyecek azap da çok yakındır. Onlardan intikam alınmış olsun diye, fısk ve günahlarından dolayı bazılarının onlara musallat olmasına ve kılıçlarına müptela olmalarına neden olacak. Bu aynı beni İsrail'in azaba uğraması gibidir. Birisi, Kimler onlara musallat olacak? Diye sorunca Hazret buyurdular: "Sakif kabilesinden Muhtar b. Ebi Ubeyd adında bir genç."[10]

46-HAZRETİ EBUL- FAZL-UL ABBAS'IN ŞEHADETİNİ HABER VERMESİ:

Hz. Abbas dünyaya geldiğinde, kundağını babasına götürdüler, Hazret onu kucağına aldı. Kulaklarına ezan ve ikame okudu, sonra Abbas'ın kollarını yukarı kaldırıp ağladı. Bu manzara kaç defa tekrar olunca, annesi farkında oldu. Kendi kendine, "Niçin çocuğun ellerine bakıp

ağlıyor, acaba çocuğun elinde bir sakatlık mı var?" Diye düşünüyordu, bir gün cesaretini toplayarak bu yaptıklarının ne anlama geldiğini sorunca, Hazret buyurdu:" Ey Fatıma, çocukta noksanlık yoktur. Benim ağlayışım, bu kolların Kerbela çölünde oğlum Hüseyin için feda olacağından dolaydır.

Ey Fatıma! Ben, o gün gözümün önünde canlandığı için ağladım" deyince annesinin gözleri yaşardı. Ali (as.) Buyurdular: Ey Fatıma, gözlerin ağlama görmesin, sana bir müjde vereyim, Allah oğluna iki kanat verecek, cennette meleklerle birlikte uçacak. O zaman annesi bir miktar sakinleştı. Çocuğun adını "Abbas" koydular.[11]

47-İMAM SECCAD (A.S)'IN DOĞUMUNU HABER VERMESİ:

Cabir b. Abdullah, İmam Bakır (a.s)'dan naklediyor, buyurdular: Yezdigerdin kızı, Ömer'in yanına getirildiği zaman Medine'nin kızları onu görmek için damlara toplanmışlardı. Mescide girdiğinde, onun cemaliyle mescid aydınlanmıştı. Sonra Emir-ul Müminin Ali (a.s) Ömer'e buyurdu. Onu kendi haline bırak, Müslümanlardan bir kişiyi seçsin, sen de bunu o kişinin ganimeti olarak hesabet. Ömer de onu kendi ihtiyarına bıraktı, o da İmam Hüseyin (a.s)'ın yanına gidip elini onun başına koydu. Hz. Ali (a.s) buyurdular: Adın nedir? Dedi: Cihan şah, buyurdular: "Hayır, Şehri Banu'dur" daha sonra Hüseyin (a.s)'a dönerek buyurdular: Ey Eba Abdullah! Yeryüzünün en hayırlı çocuğu bu kadından sana nasib olacak. " Ali b. Hüseyin (a.s) ondan tevellüt etti. O'na iki kere seçilmiş diyorlardı. Zira Araplardan beni Haşım ve gayri araptan da Farslar seçilmiş toplumlar olarak biliniyordu, İmam baba tarafından ve ana tarafından intihap olunmuştur.[12]

48-İMAM RIZA (A.S)'IN ŞEHADET VE DEFİN YERİ HABERİ:

Numan b. Said diyor: Hz. Ali (a.s) buyurdu " yakın gelecekte benim evlatlarımdan biri Horasan civarında zehirletilmek suretiyle öldürülecek. Onun adı benim adımdır (Ali) ve babasının adı da İmran oğlunun adıdır (Musa). Bilin ki" her kim onu ziyaret etse (bu gurbet haliyle) Allah onun geçmiş ve gelecek günahlarını affedecek. Gerçi (o günahları) yıldızlar sayısınca, yağmur damlaları veya ağaç yaprakları kadar da olsa.[13]

49-MEHDİ-Yİ MEV'UD (A.S)'DAN HABER VERMELERİ:

Esbağ b. Nebate diyor, Hz. Ali (a.s)'ın huzuruna vardım, tefekkür halindeydi ve yere bir hat çiziyordu, arz ettim, " Ya emir-el müminin niçin sizi düşünceli görüyorum. Acaba zemine meylinizin nedeni, yer yüzüne padişah olmak isteğinizden mi yoksa? " Hazret buyurdular: " Hayır! And olsun ki, şimdiye kadar ne zemine, ne de dünyaya meyletmedim. Lakin benim on birinci neslinden dünyaya gelecek oğlumu düşünüyordum. O dur, Zulüm ile dolduktan sonra

yeryüzünü adalete sevk edecek Mehdi. Onun için bir hayret ve Gaybet dönemi vardır. O dönemde bazı gruplar sapıtır ve bazıları da hidayet bulurlar. Arz ettim, Ya Emir el Müminin! Acaba bu haber gerçekleşek mi? Buyurdu. Evet. Onun varlığında şüphe olmadığı gibi, halkın hayrete düşeceği de şüphesizdir.” Sonra buyurdular: Ey Esbağ! Bu işi nasıl anlayabilirsin ki onlardır ehlibeytin hayırlıları ile ümmetin hayırlıları. Arz ettim : Ya Emirel müminin ondan sonra ne olacak? Buyurdu: “ Allah kendi istediğini yapacak. Elbette onun irade ettiği şeylerde, sonuçlarında ve bu işlerde bir takım maksatlar vardır.[14]

50-BENİ KAYBETMEDEN ÖNCE SORUN BENDEN:

Ebu Hakem diyor, ihtiyarlardan ve bilginlerden duyduğuma göre Ali (a.s) bir hutbesinde buyurmuş: Beni kaybetmeden önce istediğiniz her şeyi benden sorun. Allah’a and olsun, Yüz kişisi sapıklık davetçileri ve yüzü hidayet davetçileri olan bir kısım halktan soru sormayın. Ancak onların rehberinden ki, ta kıyamete kadar her hangi konuda sormak istiyorsanız size cevap vermeye hazırım.” O anda birisi ayağa kalkıp sordu: Benim başımda ve yüzümde kaç tane tüy vardır? Buyurdular: “ And olsun Allah’a ki, Allah Resulü senin böyle bir soru soracağını bana haber vermişti ve ekleyerek şunu da buyurdular ki, her bir tüyün için bir melek görevlendirilmiş, sana lanet okuyorlar ve her bir tüyün için de bir şeytan vardır ki, senin başıbozukluk ve serseriliğin için ortam hazırlıyorlar ve senin evinde bir tane oğlak var (maksadı Ömer b. Sa'd), Peygamber’in torununu öldürecek ve bu gelecek olay benim sözümün doğruluğunun bir delili olacak. Buna ilaveten senin sorunun cevabı bana zor değil zira onların sayısınca melek ve şeytan görüyorum ki sana lanet okuyorlar.” Onun oğlu o zaman çocuk idi, henüz yeni yeni oturuyordu, daha sonra Kerbela olayı ile o hazretin sözü tasdik oldu.[15]

51-KENDİ ŞEHADETİ VE KATİLİNİ HABER VERMESİ:

Hz. Ali (a.s) Nehrevan savaşından sonra Küfe’ye döndü. Mescide gidip iki rekat namaz kıldıktan sonra minbere gidip güzel bir konuşma yaptı. Sonra yüzünü Hz. Hasan (a.s)’a çevirip buyurdu: “ Ya Eba Muhammed! Kaç gün Ramazan’dan geçiyor” Hazret cevap verdi: On üç gün ya Emir el Müminin! Sonra Hz. Hüseyin (a.s)’den soruyor: Ramazanın bitimine ne kadar var?... On yedi gün ya Emir el Müminin” diye cevap verdi. O anda hazret mübarek sakallarını tutup buyurdu: “ Ümmetin en şakisi geldiğinde bu beyaz sakallar kanla renklenecekler.” Sonra buyurdular: “Ben onun yaşamasını isterken o beni öldürmeye kastetmiş; Dostuna nispeten özrünü Murat kabilesinden getir.”

Bu söz gerçekte Amr b. Ma’dikerb’in şiirinden bir kaç mısraydı hazret okudular, lakin kendi katilinin Murat kabilesinden olduğunu zikretmesiyle, Abdurrahman İbn-i Mülcem bunu işittiği zaman,sakın hazretin maksadı ben olmayayım diye hemen o hazretin önüne gidip durdu eğer o

katilden maksadın ben isem bu iki elimi şimdiden kes veya beni öldür” deyince, Hz. Ali (a.s) buyurdu: “Henüz hiç bir günah işlemediğin halde seni nasıl öldürebilirim. Acaba hatırlıyor musun seni koruyan Yahudi kadının sana bir gün “ Ey Salih’in devesini öldürenlerin takipçisi” dediğini. İbn-i Mülcem dedi “ Evet ya Emir el Müminin” Sonra Ali (a.s) sustu. Vurulduğu gecenin bir gün öncesi sabah namazı için evden mescide gelince buyurdular: " Kalbim benim bu ay içinde öldürüleceğime şahitlik ediyor." Daha sonra Ümmü Gülsümün evinin kapısı açıldığında, kemeri kapının kilidine sıkıştı, onu açtı, sonra da şu şiiri temsilen okudu:

Sine ve kemerini sık, ölüme de hazır ol
Ki, çok yakında seninle buluşacak
O zaman ki senin vadine geldi ve üzerine yığıldı.

Ölüm karşısında acizlik ve hadsizlik, gösterme.

Sonra hazret menzilden çıktı ve mihrapta şehit edildi. Allah’ın selatı ve selamı onun üzerine olsun.[16]

52-ZİS-SEDİYYE(MEMELİ)NİN ÖLÜMÜNÜ HABER VERMESİ:

Nehrevan savaşından sonra Ali (a.s) Ashabına, ölümlerin arasında (haricilerden) bir eli kesik ve sağlam tarafındaki göğsü kadın memesi gibi olan bir adam olup olmadığını araştırmalarını buyurdular. Onun memesi çekildiğinde uzayıp, bırakıldığında toplanıyor ve vücudunda kırmızı, beyaz kıllar var. O, onların Bayraktarıdır. Kıyamet günü onları cehenneme koyacaklar ve ne kötü menzildir orası, sonra Ashap araştırmaya başladılar, ne kadar aradıysalar da böyle birisine rastlamadıklarını söylediklerinde, Buyurdular “ Tohumu yarana, bu halkı yaratana ve Kabe’yi bina edene and olsun ki, yalan söylemiyorum, bana yalancı haber de verilmemiştir ve ben yakın üzereyim.” Sonra hazret kalkıp ilerledi, bir çukura düşmüş cesetlerin başında durdu ve onları tek tek kaldırmalarını istedi, onların altında o şahsın cesedi yatıyordu. Ayağını onun göğsüne koyup bastırdı, sonra bir eliyle o habisin elini aldı, diğer eliyle de onun memesini tutup çekti, öyle ki memesi eliyle aynı uzunlukta idi. Daha sonra Hazretin hak söylediğinde şüpheye düşen kimseye dönüp buyurdu: " Bu benim hak üzere olduğumun delillerindendir. Sonra onun diğer tarafındaki gömleğini yırtmalarını emrettiler. Bir de ne görsünler, kol yerine baş parmak benzeri bir şey var ve diğer tarafında memesi yok. Daha sonra Hz. Ali (a.s) tekrar o adama dönüp “ Bu da sona diğer bir alamet” buyurdular.[17]

53-TATAR VE MOĞOL IRKLARINDAN HABER VERMESİ:

Seyyid Razi, Hz. Ali (a.s)’ın şöyle buyurduğunu nakletmiş: “ Sanki onları görüyorum bir grupturlar ki, çehreleri toz toprak içinde, dövülmüş balyoz gibi (yapılı, cüsseli) dirler, ipek elbiseler giyiniyorlar ve yedeklerinde iyi atlar çekiyorlar girdikleri yerde çok kanlar dökülüyor öyle

ki yaralılar, ölümler üzerinde yürüyorlar, çoğunluk ya öldürölüyor veya esir ediliyorlar ve hiç kimse için kaçamak yolu yoktur.[18]

Dipnotlar

- [1] - İspat-ul Hudat: c.4-s.433
- [2] - Nehc-öl Belağa: 13. Hutbe-s.65
- [3] - İbn-i Ebi'l Hadid'in Nahcöl Belağa Şerhi: c.2- s.290
- [4] -İbn-i Ebi'l Hadidin Nahcöl Belağa Şerhi: c.2- s.289
- [5] - İbn-i Ebi'l Hadid'in Neci-öl Belağa şerhi: c.2-s.291
- [6] - İbn-i Ebi'l Hadidin Nehc-öl Şerhi: c.2-s.294
- [7] - Emir el-Mümin 'in ön görölmleri: s.192
- [8]- Keşf-ul Gumme: c.1-s.278
- [9]-Keşf-ul Gumme: c.1-s.278
- [10] - İsbat-ul Hudat: c.4- s.596
- [11] - El-Vekayı vel-Havadis: c.2- s.400
- [12] - Kafı: c.1- s.266-1.Hadis
- [13] - Vesail-uş Şiy'e: c.1- c.435
- [14] - Kemaluddin: c.1- 26. Bab, s.288
- [15] - İrşad-ı Müfid: 70. fasıl, s.320
- [16] - Keşful- Gumme: c.1- s.276
- [17] - Hasais-i Emir-ul Müminin (Seyit Radiy) s.61
- [18] - Nehcöl Belağa:128. Hutbe S.397